

Pokretne slike *Hrvoje Pukšec, novoizabrani predsjednik Umjetničkog*

Festival neće 'Pula od karata

HRVOJE PUKŠEC je iskustvo, ne računajući pisano (tisak, portali) i televizijsko filmsko novinarstvo (emisija "Posebni dodaci", "Pola ure kulture", "Kokice" ...), klesao kao voditelj službe za odnose s javnošću Pulskog filmskog festivala. Upravo mu to bogato iskustvo može pomoći u najvećem izazovu karijere - uloziti predsjednika Umjetničkog savjeta PFF-a.

- Vjerojatno sam upravo zbog tih poslova i dobio povjerenje za rad u umjetničkom savjetu Pulskog filmskog festivala. Ono što svakako mislim o svim poslovima koje radim jest iznimna važnost iskrene i predane komunikacije u radu. Bez komunikacije i otvorenosti najbolje zamislive ideje neće uspjeti jer organizacija festivala je ekipni posao i svi problemi uvijek proizlaze iz činjenice da netko nije znao nešto što je morao znati.

Temelji za iskorak

» Od prošle Pule, rekordne po broju posjetitelja, festival je prošao takoreći sito i rešet. Što je po vašem mišljenju najviše kumovalo da se to dogodi najuspješnijem i najposjećenijem hrvatskom filmskom festivalu, uzgred s najduljom tradicijom?

- Odgovor na to pitanje trebate potražiti u Ministarstvu kulture, ja vam mogu ponuditi samo svoje mišljenje. Mislim kako je sa 60. izdanjem Pulski filmski festival dosegao razinu koja se, u okviru koncepcije i načina rada, nije više mogla nadmašiti. Zdenka Višković-Vukić i Zlatko Vidačković su postigli ono o čemu je malotko mogao razmišljati samo desetljeće prije njih - financijski su konsolidirali festival, otvorili kinodvoranu u Puli i na koncu vratili publiku na projekcije. Prosjek gledatelja od preko 70 tisuća u posljednjih nekoliko godina, i to u gradu od 60 tisuća stanovnika, velik je uspjeh, pogotovo kad govorimo o činjenici da je Pulski filmski festival prije svega nacionalni festival. Prošlo vodstvo je, dakle, napravilo odlične temelje za iskorak, a iskorak traži nove ljude i novu koncepciju.

» Za početak, najzvučnije je u prvom kvartalu godine, nakon rebalansa proračuna, odjeknula inicijativa čelnika HAVC-a Hrvoja Hribara da se 'Pulski filmski festival na jedno vrijeme obustavi, a da se za njega namijenjena sredstva reinvestiraju u održavanje hrvatske kinematografije', dodavši kako je 'Pula mali zalag', odnosno da 'imamo milijun festivala'. Kako ste reagirali na Hribarove riječi i potencijalno suspendiranje festivala tada kao član savjeta Pulskog festivala?

- Moja je reakcija bila jedina moguća i na nju je Hrvoja Hribar i računao - stao sam u obranu festivala. Važnije od moje reakcije su sve one ostale koje su se tih dana mogle čuti i pročitati. Njih je trebalo pažljivo pratiti i iako su se emocije kod nekih uzburkale, nama u Umjetničkom savjetu je takva situacija dobro došla. Mogli smo doznati ono

Pula hrvatskoj kinematografiji i filmskim djelatnicima znači puno više no što žele javno priznati. Pulski filmski festival je dugovječan festival bogate tradicije. Šezdeset godina povijesti se ne može nabaviti, može se samo stvarati

PIŠE MARKO NJEGIĆ

Filmovi iz Nacionalnog programa

- » - "Baršunasti teroristi", Kerekes, Pekarcik i Ostrochovsk
- » - "Broj 55", Kristijan Milič
- » - "Happy Endings", Darko Šuvak
- » - "Kosac", Zvonimir Jurić
- » - "Most na kraju svijeta", Branko Ištvančić
- » - "Spomenik Majklju Džeksonu", Darko Lungulov
- » - "Svinjari", Ivan Livaković
- » - "Šegrt Hlapič", Silvije Petranović
- » - "Trebalo bi prošetati psa", Filip Peruzović
- » - "Vjetar puše kako hoće", Zdravko Mustać
- » - "VLOG", Bruno Pavić
- » - "Zagreb Cappuccino", Vanja Sviličić

što bi inače nagađali, a bilo je i zadovoljstvo znati kako smo našu koncepciju i viziju razvoja Pulskog filmskog festivala usmjerili u pravom smjeru. Pula se zamjeralo to što, pojednostavljeno, samo prikazuje filmove, što našim filmovima ne nudi dodatne sadržaje koje bi mogla. Kritičari nisu mogli znati kako smo mi glavni fokus usmjerili upravo na taj segment, na pojačavanje tzv. profesionalnih programa. I evo već ove godine pripremili smo niz predavanja i okruglih stolova sa svjetski relevantnim gostima, a sljedećih godina toga će biti još i više.

» Nadalje, otkad je ukinuta funkcija umjetničkog ravnatelja, Pulski filmski festival je u nešto manje od pola godine triput promijenio umjetničko vodstvo. Najprije je Ivana Ivišić bila predsjednica Umjetničkog vijeća, pa Mike Downey i zatim vi...

- Ivana Ivišić, Tanja Miličić i ja smo osmislili taj koncept filmskog otvaranja Pulskog filmskog festivala regiji kojoj povijesno, kulturološki i geografski pripadamo, te okretanje filmskim profesionalcima. Festivalsko vijeće je taj koncept prihvatilo i kada smo krenuli u njegovu realizaciju splet okolnosti je doveo do toga da je Ivana Ivišić iz vrlo opravdanih osobnih razloga morala oduštinuti. To je bio prvi i zasada jedini pravi udarac umjetničkom savjetu. Ministarstvo kulture je brzo reagiralo i na Ivanino je mjesto došao Mike Downey, producent svjetskog renomea i dobar poznavatelj hrvatskih filmskih prilika. Njegov doprinos je nemjerljiv, baš kao i Ivanin. Ivanino iskustvo rada na festivalima u Berlinu i Sarajevu te HAVC-u nadomješteno je tipičnom producentskom pronicljivošću, izravnošću i poznanstvima. Bez njihova doprinosa ne bi bilo ovakvog 61. po redu Pulskog filmskog festivala koji ovih dana najavljujemo i nestrpljivo čekamo.

Prvi među jednakima

» Kako ste doživjeli svoje imenovanje na mjesto predsjednika Umjetničkog savjeta na kojem ste naslijedili britanskog producenta Mikea Downeyja?

- Umjetnički savjet djeluje na principu jednakosti, tako da je moja pozicija tek prvi među jednakima. A to "prvi" se očituje u tome da sam nešto istureniji u medijskom smislu, što je i logično s obzirom na dosadašnje poslove koje sam radio, a dijelom i dalje radim.

» Kako gledate na financijsku održivost Pule u doba krize?

- Budžet ovogodišnjeg Pulskog filmskog festivala je osjetno smanjen u odnosu na prošlu godinu, a na poziv ministrice Andree Zlatar-Violić festival se odrekao i dijela sredstava u korist poplavljenih područja. Svejedno, smatramo kako smo i u tim financijskim uvjetima organizirali dobro izbalansiran festival s nizom iznimnih filmova, i važnih gostiju. Dakle, festival je itekako ostvariv i održiv, dobre ideje i preda-

nost poslu ne ovise o financijama. Loše ideje su one koje na kraju puno i neopravdano koštaju.

» Ove godine hrvatskih filmova (ne računajući dvije koprodukcije) ima manje u odnosu na rekordnu 2012. i 2013. - deset prema 14. Jeste li bili stroži prilikom selekcije, rukovodili se kvalitetom u odnosu na kvantitetu ili?

- Prošlogodišnji broj hrvatskih filmova, a to je 14 većinskih i deset manjinskih koprodukcija, neće se nalazost tako brzo ponoviti. Naravno,

Kasno smo ušli u utrku za filmovima, tek prije nekoliko mjeseci i ono što je na početku izgledalo kao mana pretvorilo se u prednost. Kada ti najrazvikaniji filmovi postanu nedostupni kao da si oslobođen, možeš birati bez pritiska i selekcija ti postaje manje sterilna

nadam se da se varam, ali gledajući realno, godine poput prošle su rijetke u malim kinematografijama poput naše. Svejedno, sad kad su programi zaključeni, mislim da možemo biti sretni i s ovom godinom. Gledatelje čekaju solidni filmovi koji će nakon Pule imati, siguran sam, uspješan festivalski odnosno distribucijski put, a mi smo bili odmjereni "strogi" u selekciji. Jedino je mjerilo bila kvaliteta, a s obzirom na to da smo sve troje iz različitih dijelova filmske industrije, vjerujem kako je i razina subjektivnosti koja se nikada ne može izbjeći svedena na najmanju moguću mjeru. Malo sam spominjao Tanju Miličić, voditeljicu po statistici

savjeta naše najstarije kinematografske manifestacije

biti a'

najuspješnijeg kina u Hrvatskoj, a ona je imala važnu ulogu u selekciji jer je netko trebao pomiriti filmašku strast i kritičarska zanovijetanja.

» **Dakle, od prijavljenih 21 nije svaki film zadovoljio kriterije?**

- Naravno da nije, bilo bi vrlo problematično da je drukčije. To bi samo značilo da su naši kriteriji vrlo upitni.

» **Što je s novim filmovima Ognjena Sviličića ("Takva su pravila", donedavno poznat pod naslovom "Mimi ljudi"), Jasmile Žbanić ("Otok ljubavi") i Ivone Juke ("You Carry Me"; nekoć "Drugi") koji su, šušalo se, trebali biti spremni?**

- Ne znam, to je pitanje za njihove autore. Prije raspisivanja natječaja sve troje smo kontaktirali i od početka smo znali da Jasmila Žbanić neće prijaviti svoj film. Preostala smo dva očekivali jer su nam autori rekli da možemo računati na njih. Odlučili su ne doći i nadam se da će im se to isplatiti u vidu premijera u, primjerice, Veneciji, Torontu ili Berlinu.

Grličev izbor

» **Za kojim naslovima mislite da će se tražiti karta više? Koje su po vašem mišljenju najveće atrakcije za širu publiku?**

- Teško je i nezahvalno raditi takve procjene, a na kraju krajeva i nepošteno prema filmovima koji se onda takvim odgovorom nužno okarakteriziraju.

Budžet festivala je osjetno smanjen u odnosu na prošlu godinu, a na poziv ministrice Zlatar-Viočić festival se odrekao i dijela sredstava u korist poplavljenih područja. Svejedno, smatramo kako smo organizirali dobro izbalansiran festival s nizom iznimnih filmova

» **A za kritiku i filmofile?**
 - Odgovorit ću varijacijom na prošli odgovor, ali malo nepopustljivije: kritičari i filmofili će sami vrlo brzo sve znati, oni će ionako pogledati sve filmove.

» **Međunarodni program naoko možda nije zvučan kao prošlih godina, no svejedno krije neke adute...**
 - Ovo ću vam pitanje zapamtiti i postaviti vam ga zadnjeg dana festivala (smijeh)! Istina, odabrani filmski naslovi su manje atraktivni, ali samo po jednom kriteriju - niste za njih čuli jer nisu osvojili najzvučnije nagra-

Završni 'glanc'

» **Koliko će se vaša nova funkcija preklapati s vođenjem "Posebnih dodataka" preko ljeta?**

» **Ljeti se "Posebni dodaci" ne snimaju, barem ne u klasičnom studijskom smislu, tako da neće biti preklapanja. Bit će možda zanimljivih situacija u kojoj vas s ekrana gledam u repriznom kontekstu, no to je uvijek tako.**

» **Spremate li za tu emisiju neke novitete?**

» **Kolovoz će biti vrijeme kad će se definirati nova sezona "Posebnih dodataka", a već su ove sezone postavljene dobre osnove za sljedeću. Kolege novinari Boško Picula i Božidar Trkulja većim angažmanom dali su dodatnu dimenziju emisiji, a redateljica Sanja Aničić nas već jako dobro poznaje pa je ne možemo iznenaditi sadržajem koji joj dajemo na završni "glanc".**

de u Cannesu ili Berlinu. Vjerujte mi - ove godine imamo odličan međunarodni program, filmove iz cijele Europe s daškom Dalekog istoka i zapada. Kasno smo ušli u utrku za filmovima, tek prije nekoliko mjeseci i ono što je na početku izgledalo kao mana pretvorilo se u prednost. Kada ti najrazvikaniji filmovi postanu nedostupni kao da si oslobođen, možeš birati bez pritiska, u skladu s instinktima i selekcija ti postaje manje sterilna, odvažnija i na kraju iskrenija.

» **Novitet je program Pulska kinoteka?**

- Osim Pulske kinoteke novost su i program za mlade Dizalica, promijenili smo fokus retrospektivnog programa na značajnog, ali kod nas manje poznatog autora, imamo vrlo jaku kratkometražnu selekciju s 12 uistinu uspješnih hrvatskih filmova i ponajboljim europskima iz prošle godine. No, Pulska kinoteka je uistinu važna novost. Bogata povijest Pulske filmske festivala nas je jednostavno prisilila da je uvrstimo u program. I pri tom nisimo željeli postavljati nikakve okvire selektoru, a ove je godine to Rajko Grlič. Imao je potpuno slobodne ruke u odabiru i on je odlučio prikazati filmove iz godine koja njemu posebno znači, iz 1965. Kao da je znao kako i što treba birati jer filmovi koje je odabrao - "Tri" (Aleksandar Petrović), "Čovek nije tica" (Dušan Makavejev), "Doći i ostati" (Branko Bauer), "Prometj s otoka Viševice" (Vatroslav Mimica) i "Devojka" (Mladimir Puriša Dorđević) - ne samo da pripadaju među najuspješnije filmove naše filmske povijesti, već su i posve zaboravljeni u digitalnom smislu. Niti jedan od tih filmova nije digitaliziran i pitanje je kad će biti - u Puli, ali i na Brijunima (još jedna novost!) moći ćete ih pogledati s originalnog materijala i... tko zna kada opet i gdje.

Monumentalni obrisi

» **Koliko Pula znači hrvatskoj kinematografiji i filmskim djelatnicima?**

- Puno više no što žele javno priznati. Pulski filmski festival je dugovječan festival bogate tradicije, festival koji je preživio puno toga - i dobrog i lošeg. Šezdeset godina povijesti se ne može nabaviti, može se samo stvarati. Arena je posebna priča - jedinstvena u svjetskim razmjerima. Naši filmski djelatnici nemaju svoje zlatne kipiće i globalnu medijsku mašineriju, nemaju bogate države ili multimilijunske budžete, ali imaju Arenu, monumentalno mjesto u kojem filmovi ponekad dobivaju monumentalne obrise. Ali, najvažnije, u Puli imaju i dokazano vjernu publiku koja voli hrvatski film. Dopustite da ovaj intervju završim pitanjem, ne mogu pobjeći od sebe: je li to malo? ■